

Isus, ispitit de Satana, iar îngerii îi slujeau -
comentariu evanghelic al Pr. Alberto Maggi OSM

Mc 1,12-15

12 Și, îndată, Spiritul l-a dus în pustiu. 13 Iar în pustiu a stat timp de patruzeci de zile, fiind ispitit de Satana. Acolo era împreună cu fiarele, iar îngerii îi slujeau.
14 După ce Ioan a fost închis, Isus a venit în Galileea, predicând evanghelia lui Dumnezeu
15 și spunând: „S-a împlinit timpul și împărăția lui Dumnezeu este aproape! Convertiți-vă și credeți în evanghelie”.

Este o surpriză sobrietatea evanghelistului Marcu în descrierea tentațiilor lui Isus din deșert. De fapt Marcu spune: Și, îndată, Spiritul l-a dus în pustiu. Iar în pustiu a stat timp de patruzeci de zile, fiind ispitit de Satana. După Marcu Isus nu se roagă, nu postește. Și Marcu nici nu enumeră tentațiile, așa cum o fac în evanghelile lor Matei și Luca. Ce vrea să ne transmită evanghelistul Marcu?

Cuvântul îndată pune în relație ispitele cu episodul botezului când Isus a primit Spiritul, adică iubirea lui Dumnezeu. Răspunsul lui Isus la iubirea Tatălui este iubirea pentru oameni, pe care vine să-i elibereze. Acest Spirit îl duce, îl împinge, verbul are o imagine de forță, aproape de violență, față de Isus. Îl împinge în deșert pentru patruzeci de zile. Deșertul și patruzeci de zile ne reamintesc de cei patruzeci de ani pe care poporul lui Israel l-a petrecut în deșert înainte de a intra în pământul făgăduinței.

Deci evanghelistul vrea să ne indice că toată viața lui Isus a fost un drum, o traversare a deșertului spre deplina eliberare. Ceea ce evanghelistul ne descrie nu este un episod a vieții lui Isus, ci o sinteză a întregii sale vieți.

Așadar în acest deșert a fost tentat patruzeci de zile de Satana. Este pentru prima oară când apare în această evanghelie termenul Satana, apoi dispare pentru a reapărea apoi în capitolul 8 în cuvintele lui Isus adresate la unul dintre discipoli săi, lui Simon Petru, pe care Isus îl va chema "Satana". "Mergi în urma mea Satană!".

Este deci prima și apoi ultima oară când apare cuvântul Satana. În episodul în care Isus îl refuză pe Petru definindu-l Satana, Petru nu acceptă moartea lui Isus, Petru dorește puterea lui Isus. Satana apoi reapare în parabola celor patru terenuri ca imagine a pășărilor care culeg semânța abia semănată și evanghelistul ne indică că aceasta este puterea.

Cine are o ideologie de putere este refractar și ostil la anunțul lui Isus. Apoi reapare în polemica lui Isus când declară: "dacă Satana este dezbinat în sine nu va dăinui".

Deci Satana apare de puține ori. Dar ceea ce evanghelistul ne ajută să înțelegem, acțiunea acestui Satana și semnificația sa este în primul rând verbul "a tenta, a ispiți" care va apare încă de trei ori în această evanghelie, din partea celor care nu ne-am fi așteptat, adică din partea fariseilor. Aceste persoane atât de pioase, atât

de devotate, pline de zel și care respectau fiecare detaliu al legii, evanghelistul le identifică în schimb cu diavolii, ca instrumente al Satanei, pentru că ele îl ispitesc pe Isus, și cele trei ori în care-l tentează pe Isus sunt mereu sub semnul diviziunii. Satan, diavolul, este cel care divide. Ei bine, farisei care se credeau atât de apropiați de Dumnezeu, în realitate sunt instrumente, unelte ale diavolului pentru a divide.

Prima oară când apare, și întâlnim din nou verbul "a ispiti, a tenta", este când Isus a împărțit pâinile nu numai pe pământ evreiesc, dar și pe pământ păgân, pentru a indica că iubirea lui Dumnezeu este oferită întregii umanități. Aceasta nu era acceptată. Scrie evanghelistul la capitolul 8, versetul 11: "au venit fariseii și au început să discute cu el, cerându-i un semn din cer ca să-l ispitească".

Ceea ce făcea Isus era absurd, iubirea lui Dumnezeu oferită la feși păgânilor. Așadar pretind un semn din partea lui Dumnezeu. Ei vor să dividă pe Dumnezeu de păgâni, dar iubirea lui Dumnezeu este pentru întreaga omenire. Apoi altă dată va fi când uni farisei venind la Isus ca să-l ispitească, îl întreabă dacă este permis unui om să se despartă de propria-i soție. Vreau să dividă omul de femeie.

Omul avea o superioritate și drepturi pe care femeia nu le avea. În schimb Isus le amintește planul creației și reafirmă unitatea și perfecta egalitate dintre bărbat și femeie.

În final a treia oară, probabil cea mai vicleană, va fi când Isus îi va întreba: "De ce mă ispitiți?". L-au întrebat dacă este lecit, permis sau nu plata tributului către Cezar, dar Isus nu va cădea în capcană și va afirma că atât Cezar cât și fariseii au ocupat locul lui Dumnezeu.

Fariseii l-au divizat pe Dumnezeu de oameni. Și Isus va spune: "Restituiți lui Dumnezeu ceea ce este al lui Dumnezeu", adică dați înapoi pe poporul său. Deci fariseii, acești capi spirituali, acești reprezentanți a spiritualității și a celei mai înalte sfințenii, pe care lumea îi primea cu admirație, evanghelistul chiar din primele versete al evangheliei sale, îi denunță ca instrumente ale diavolului. Diavolul este cel care divide, cel care crează fenomene de divizare.